

EL MEU POBLE

Si em demanéssiu que us expliqués sobre el meu poble, el meu entorn o la meua comarca de manera resumida em costaria força decidir què explicar, hi ha tantes coses per dir... Però em sembla que us explicaria això:

El lloc on visc és un poblet de no més tres-cents habitants situat a la comarca de les Garrigues. El municipi es troba dalt d'un turonet i la seva història es remunta anys enrere.

La gent del poble explica que tot va començar amb una petita fortificació situada al punt més alt del poble, l'actual carrer Major. Anys més tard al voltant de la torre s'hi van edificar algunes casetes habitades per persones que segurament venien de la Granadella o de la Partida del terme anomenat els Vilàs (que diuen que era un conjunt de cases que no arribava a ser un poble i que estava establert en uns trossos que es diuen els Vilàs), llavors el poblet es va batejar amb el nom de els Set Focs (l'actual nom de l'escola del poble) que provenia de les set cases que formaven la població degut a la presència en cada habitatge d'una llar de foc.

Passats uns anys es va passar a anomenar Bellaguardia, després la Pobla de la Granadella i finalment se li va retornar el nom original, en aquest cas una mica diferent, Bellaguarda que és el nom del poble avui en dia.

Bellaguarda també té un entorn molt bonic, perfecte per anar a caminar, fer excursions amb bici o simplement contemplar aquest paisatge on hi predomina l'agricultura.

Des de ben petita he viscut el món de la pagesia de ben a prop, ja que el meu pare és pagès, com moltes altres persones del meu municipi. M'agrada molt anar amb ell a pesar les olives al vespre i veure com es fa l'oli; també gaudeixo quan assaïdo prunes a l'estiu, recent collides i dolces o fresquíssimes de la nevera. Però us he de dir que el que més m'agrada és quan algun diumenge d'hivern anem al tros a dinar carn a la brasa i de postres torrons. Després, ajudem al pare a collir olives amb els rasclats i les borrasses, m'ho passo molt bé!

El fet, de viure en un poble tan petit fa que puguem anar sols pel carrer, a construir masets (cabanyes) o sortir a la fresca els vespres. A l'estiu, després de sopar, anem a buscar els amics per sortir a la fresca, xerrem, riem i, de vegades, juguem a futbol o al fet i amagar, son moments molt bonics.

Malgrat tot, el fet de viure en un poble fa que no hi hagi tants nens i nenes amb qui jugar com a la ciutat i que, sovint, hem d'agafar el cotxe per poder-nos desplaçar.

Però, sense dubte el que més m'agrada de viure en un poble és que tots els veïns i veïnes ens coneixem i ens saludem quan ens veiem pel carrer i, de vegades, també ens aturem a parlar una estona. A l'estiu s'organitza el sopar del carrer, un esdeveniment on els habitants de cada carrer s'ajunten amb els d'un altre carrer proper i organitzen una bonica vetllada: es munten diverses taules i els veïns i veïnes en asseiem a sopar tots junts, parlem i riem plegats. Després, s'organitza un bingo i un karaoke i tots ho passem genial.

Per mi la gent del poble és com una gran família.

No canviaria el meu poble per res del món.

Gràcies Bellaguarda!

PSEUDÒNIM: rigell

DATA NAIXEMENT: 26/03/2012

CATEGORIA: infantil